

**POSTANOWIENIA WYKONAWCZE REGULUJĄCE PRACĘ
DELEGACJI I MISJI POZA GRANICAMI UNII EUROPEJSKIEJ**

DECYZJA KONFERENCJI PRZEWODNICZĄCYCH

Z DNIA 29 PAŹDZIERNIKA 2015 r.¹

KONFERENCJA PRZEWODNICZĄCYCH,

- uwzględniając art. 212 ust. 5 Regulaminu Parlamentu, przewidujący, że postanowienia wykonawcze dotyczące działalności delegacji są wydawane przez Konferencję Przewodniczących na podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących Delegacji,
- uwzględniając propozycję Konferencji Przewodniczących Delegacji z dnia 2 kwietnia 2014 r.,
- uwzględniając obrady Konferencji Przewodniczących z dnia 4 lipca 2013 r.,
- uwzględniając art. 22 ust. 4, art. 27 ust. 4, art. 27 ust. 7, art. 30 ust. 2 i 3, art. 212 i 214 Regulaminu Parlamentu oraz załącznik VI do Regulaminu Parlamentu, sekcje I, II i III,

przyjmuje następujące postanowienia wykonawcze:

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze postanowienia wykonawcze regulują działalność stałych delegacji międzyparlamentarnych i misji poza granicami Unii Europejskiej w ramach Regulaminu Parlamentu oraz, w odpowiednich przypadkach, właściwych decyzji Prezydium i instrumentów prawa międzynarodowego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów zastosowania niniejszych postanowień wykonawczych:

1. „stała delegacja międzyparlamentarna” oznacza każdą
 - delegację międzyparlamentarną (art. 212 Regulaminu),

¹ Zmieniająca decyzję z dnia 10 kwietnia 2014 r. i uwzględniająca odesłania zaktualizowane w grudniu 2014 r. w celu zachowania zgodności z Regulaminem i innymi mającymi zastosowanie przepisami oraz odesłania w załączniku I zmienione we wrześniu 2015 r. celem zaktualizowania nazw niektórych delegacji międzyparlamentarnych.

- delegację do przynajmniej jednej parlamentarnej komisji do spraw współpracy² (patrz załącznik VI do Regulaminu Parlamentu, sekcja I, ostatni akapit oraz decyzje Parlamentu z dnia 10 marca i 14 września 2004 r.), lub
 - delegację do wspólnej komisji parlamentarnej³ (art. 214 Regulaminu) ustanowioną zgodnie z Regulaminem Parlamentu oraz, w odpowiednich przypadkach, właściwymi instrumentami prawa międzynarodowego, lub
 - delegację do Zgromadzenia Parlamentarnego;
2. „delegacja” oznacza
- każdy rodzaj stałej delegacji międzyparlamentarnej oraz
 - delegacje ad hoc;
3. „posiedzenie międzyparlamentarne” oznacza każde oficjalne posiedzenie stałej delegacji z odpowiednimi delegacjami z państwa trzeciego lub pozaunijnej organizacji międzynarodowej.

Artykuł 3 *Zasady regulujące działalność delegacji*

(1) Delegacje podtrzymują i rozwijają międzynarodowe kontakty Parlamentu oraz dążą do wzmocnienia roli i widoczności Unii Europejskiej na świecie.

W związku z tym działalność delegacji zmierza z jednej strony do podtrzymania i zacieśnienia kontaktów z parlamentami krajów będących tradycyjnymi partnerami Unii Europejskiej oraz, z drugiej strony, przyczynia się do propagowania w państwach trzecich wartości stanowiących fundament Unii Europejskiej, mianowicie zasad wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz państwa prawa (art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej).

(2) Międzynarodowe kontakty Parlamentu regulowane są przez zasady prawa międzynarodowego publicznego.

(3) Międzynarodowe kontakty Parlamentu zmierzają do promowania, tam gdzie jest to możliwe i właściwe, parlamentarnego wymiaru stosunków międzynarodowych.

(4) Delegacje wnoszą znaczący wkład do prac stałych komisji parlamentarnych poprzez udostępnianie im – w formie pism kierowanych do komisji przedmiotowo właściwej – wszelkich istotnych informacji będących wynikiem posiedzeń międzyparlamentarnych.

(5) Delegacje prowadzą swoją działalność w ścisłej współpracy i koordynacji oraz w ramach współdziałania z właściwymi organami Parlamentu Europejskiego, zwłaszcza z odpowiednimi komisjami parlamentarnymi.

(6) W skład każdej delegacji wchodzi równa liczba pełnoprawnych członków i ich zastępców.

(7) Liczba członków stałych delegacji w ramach zgromadzenia wielostronnego co do zasady nie powinna przekraczać liczby członków samego zgromadzenia.

² Patrz wykaz w załączniku I oraz przykład w załączniku III.

³ Patrz wykaz w załączniku I oraz przykład w załączniku II.

Artykuł 4
Uprawnienia delegacji międzyparlamentarnych

Na podstawie swoich uprawnień terytorialnych stałe delegacje międzyparlamentarne uczestniczą w pracach i systematycznie dostarczają materiału do dyskusji w komisjach parlamentarnych i innych organach Parlamentu, w szczególności w odniesieniu do:

- stanu dwustronnych stosunków międzyparlamentarnych;
- sytuacji praw człowieka, ochrony mniejszości, propagowania wartości demokratycznych w ogólnych ramach polityki Unii Europejskiej w tej dziedzinie i stosownie do stanowisk przyjętych przez Parlament Europejski;
- stanu dwustronnych stosunków w kwestiach politycznych, gospodarczych, finansowych i społecznych;
- oceny umów międzynarodowych zawieranych między Unią Europejską a państwami trzecimi;
- zewnętrznych aspektów polityki UE w dziedzinie rynku wewnętrznego;
- demokratycznej kontroli wprowadzania zewnętrznych instrumentów finansowania Unii Europejskiej, w tym oceny skuteczności projektów UE finansowanych z budżetu UE poprzez ocenę ich wpływu w terenie;
- realizacji zaleceń wydanych w ramach misji obserwacji wyborów w ścisłej współpracy z właściwymi komisjami parlamentarnymi; delegacje międzyparlamentarne udostępniają również wiedzę fachową dla potrzeb misji obserwacji wyborów.

Artykuł 5
Priorytety polityczne

(1) Prace delegacji przyczyniają się do realizacji priorytetów politycznych i ustawodawczych Parlamentu przedstawionych przez zgromadzenie plenarne, a także przez poszczególne organy Parlamentu.

(2) Delegacje powinny reprezentować stanowisko Parlamentu przyjęte podczas sesji plenarnej oraz uwzględniać stanowisko komisji przedmiotowo właściwych. Natomiast komisje powinny w należyty sposób brać pod uwagę wkład właściwej delegacji i jej doradztwo zewnętrzne.

(3) W odpowiedzi na wydarzenia o dużym znaczeniu politycznym lub legislacyjnym lub w celu antycypowania ważnych wydarzeń politycznych Konferencja Przewodniczących może w indywidualnych przypadkach zezwolić na organizowanie misji ad hoc, o których mowa w art. 21, aby skutecznie reagować w obliczu zmian sytuacji politycznej w danym kraju lub regionie.

Artykuł 6
Harmonogram wyjazdów

(1) Wszelkie wyjazdy stałych delegacji międzyparlamentarnych do państwa trzeciego lub państw trzecich powinny zgodnie z art. 8 odbywać się z reguły w tygodniach przeznaczonych na zewnętrzne działania parlamentarne w tygodniach pracy w okręgach wyborczych zgodnie z kalendarzem prac Parlamentu, chyba że jest to niemożliwe ze względu na harmonogram prac ich odpowiedników z państwa trzeciego lub z pozaunijnej organizacji międzynarodowej.

(2) Jeśli to możliwe, wyjazdy delegacji ad hoc powinny odbywać się w tygodniach wyznaczonych na zewnętrzne działania parlamentarne.

UPRZEDNIE ZEZWOLENIA NA POSIEDZENIA MIĘDZYPARLAMENTARNE I PRACE DELEGACJI

Artykuł 7

Zasady udzielania zezwoleń

(1) Wszystkie posiedzenia międzyparlamentarne wymagają uprzedniego uzyskania zezwolenia Konferencji Przewodniczących na podstawie wniosku złożonego z odpowiednim wyprzedzeniem.

(2) Wszystkie zezwolenia wymagają należytego uzasadnienia, a ich podstawą jest jasny i dokładnie określony mandat. Zezwolenia wydaje się z uwzględnieniem stanowisk politycznych Parlamentu, o których mowa w art. 5.

Artykuł 8

Zezwolenie na zwyczajną działalność

(1) Konferencja Przewodniczących zezwala na zwyczajne posiedzenia międzyparlamentarne w formie półrocznego programu obejmującego wszystkie stałe delegacje międzyparlamentarne.

(2) Konferencja Przewodniczących Delegacji przedkłada z odpowiednim wyprzedzeniem półroczny projekt programu.

Projekt programu:

- zawiera propozycje posiedzeń międzyparlamentarnych, złożone przez stałe delegacje międzyparlamentarne;
- sporządza się na podstawie priorytetów politycznych i programów prac właściwych komisji parlamentarnych, o których mowa w art. 5;
- sporządza się z uwzględnieniem wszystkich misji zewnętrznych prowadzonych przez różne organy Parlamentu Europejskiego w danym okresie, w tym również przy uwzględnieniu priorytetów ustalonych przez Konferencję Przewodniczących Komisji;
- zawiera jasne i szczegółowe cele delegacji;
- jest dostosowany do ograniczeń czasowych wynikających z harmonogramu wyjazdów określonych w art. 6;
- wymaga, aby w przypadku każdego wyjazdu delegacji podstawą ostatecznego zezwolenia był program tematyczny.

(3) Każda stała delegacja międzyparlamentarna może odbyć jedno posiedzenie międzyparlamentarne na rok, chyba że ustalenia zawarte w porozumieniach międzynarodowych stanowią inaczej.

Podstawą posiedzenia powinien być program tematyczny. Posiedzenia międzyparlamentarne odbywają się zasadniczo na przemian w jednym z miejsc pracy Parlamentu oraz w zainteresowanych państwach trzecich.

(4) Każda stała delegacja międzyparlamentarna odpowiedzialna za więcej niż jeden kraj może co roku odbywać posiedzenia międzyparlamentarne w więcej niż jednym kraju. Zastosowanie ma odpowiednio procedura udzielania zezwoleń określona w art. 8.

(5) Aby umożliwić wspólnym komisjom parlamentarnym, parlamentarnym komisjom do spraw współpracy i delegacjom do zgromadzeń parlamentarnych realizację zadań powierzonych im na mocy wiążących instrumentów prawa międzynarodowego, delegacje Parlamentu do takich komisji i do zgromadzeń parlamentarnych upoważnione są do wysłania określonej liczby członków i organizowania ich pracy zgodnie z właściwym instrumentem prawa międzynarodowego.

(6) Łączna liczba posłów dopuszczonych do udziału w misjach stałej delegacji do zainteresowanych państw trzecich, obliczana za okres dwóch lat kalendarzowych, nie może przekraczać 50% łącznej liczby pełnoprawnych członków danej stałej delegacji. Każda kadencja liczy sobie w związku z tym dwa okresy obejmujące dwa lata kalendarzowe.

Delegacja do spraw stosunków ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO jest również upoważniona do wysłania członków w liczbie określonej zgodnie z regulaminem tego zgromadzenia.

Półroczny program na rok, w którym odbywają się wybory do Parlamentu, nie może przewidywać posiedzeń międzyparlamentarnych w państwach trzecich w okresie od 1 maja do 30 września danego roku. W półrocznym programie należy uwzględnić specyfikę roku wyborczego. Limity mające zastosowanie w roku wyborczym odpowiadają połowie limitów przewidzianych dla okresu odniesienia i rozdziela się je po równo na obydwa półroczne okresy.

(7) Przewodniczący stałych delegacji międzyparlamentarnych upoważnieni są do udziału w każdej misji, niezależnie od limitu określonego w ust. 6.

Artykuł 9

Posiedzenia stałych delegacji międzyparlamentarnych i ich prezydiów

(1) Stałe delegacje międzyparlamentarne regularnie organizują posiedzenia poświęcone sytuacji w danym państwie trzecim i związanym z tym kwestiom w jednym z miejsc pracy Parlamentu, aby realizować zadania, o których mowa w art. 4.

(2) Posiedzenia te są organizowane w ścisłej współpracy z właściwymi komisjami parlamentarnymi w celu zapewnienia jak największej koordynacji i spójności oraz, jeśli jest to tylko możliwe, w taki sposób, aby uniknąć zbiegnięcia się z posiedzeniami tych organów oraz umożliwić ich sprawozdawcom i innym członkom udział w dyskusjach.

(3) Zewnętrzne posiedzenia delegacji i ich prezydiów co do zasady odbywają się przy okazji sesji plenarnych właściwego zgromadzenia wielostronnego, o ile ma to zastosowanie.

(4) Prezydium zgromadzeń wielostronnych odbywają posiedzenia przy okazji sesji plenarnych tych drugich lub za pośrednictwem wideokonferencji.

Artykuł 10
Czas trwania wyjazdów

- (1) Czas trwania wyjazdów na ogół nie może przekraczać pięciu dni (łącznie z podróżą).
- (2) Jeżeli delegacja odpowiedzialna za więcej niż jeden kraj odwiedza więcej niż jeden ze swoich krajów lub jeżeli połączenia z danym celem podróży są nie najlepsze, delegacja może wyjątkowo otrzymać maksymalnie dwa dodatkowe dni, jeżeli jest to należycie uzasadnione.

Artykuł 11
Obowiązek aktywnego udziału posłów w pracach delegacji, której są członkami

- (1) Posłowie biorą aktywny udział w:
- a) posiedzeniach stałych delegacji międzyparlamentarnych;
 - b) posiedzeniach międzyparlamentarnych organizowanych w związku z przybyciem delegacji z państw trzecich do jednego z miejsc pracy Parlamentu;
 - c) całym programie uzgodnionym z przyjmującymi parlamentami lub państwami podczas realizacji przez delegację misji zewnętrznej w tych państwach.
- (2) Podczas każdej sesji roboczej posłowie podpisują oficjalną listę obecności. Listę dołącza się do protokołów posiedzeń stałych delegacji międzyparlamentarnych oraz do politycznych wniosków i ustaleń sporządzanych w formie sprawozdania przez przewodniczących delegacji po posiedzeniach międzyparlamentarnych.

Artykuł 12
Imienne zezwolenia na podróż

- (1) Pełnoprawni członkowie stałych delegacji międzyparlamentarnych mają prawo do udziału w posiedzeniach międzyparlamentarnych poza miejscami pracy Parlamentu. Jeżeli pełnoprawny członek nie może wziąć udziału w podróży, może zostać zastąpiony przez jednego ze stałych zastępców, a jeżeli zastępca również nie może uczestniczyć w podróży – przez członka zgromadzenia międzyparlamentarnego obejmującego tę delegację po nominacji przez grupę polityczną, do której należy pełnoprawny członek.
- (2) Przewodniczący delegacji decyduje, w miarę możliwości w porozumieniu z członkami prezydium delegacji, grupami politycznymi oraz posłami niezrzeszonymi reprezentowanymi w delegacji, którzy posłowie są upoważnieni do udziału w misjach poza miejsca pracy Parlamentu.

W przypadku braku porozumienia przewodniczący decyduje, którzy posłowie mogą podróżować, biorąc pod uwagę obecność członków delegacji i ich stałych zastępców na poprzednich posiedzeniach stałych delegacji międzyparlamentarnych i posiedzeniach międzyparlamentarnych.

(3) Sprawozdawcę komisji systematycznie zaprasza się do udziału w delegacji udającej się z misją poza miejsca pracy Parlamentu, pod warunkiem że jest to uzasadnione programem danego posiedzenia międzyparlamentarnego.

PROCEDURA POSIEDZEŃ MIĘDZYPARLAMENTARNYCH

Artykuł 13

Skład oficjalnych delegacji Parlamentu podczas misji

(1) W skład delegacji wchodzi wyłącznie posłowie upoważnieni na mocy art. 12, a towarzyszyć im mogą:

- a) urzędnicy sekretariatu Parlamentu, których nazwiska znajdują się w planie zatrudnienia przygotowanym przez właściwe dyrekcje generalne i zatwierdzonym przez ich dyrektora generalnego;
- b) osoby należące do personelu grup politycznych reprezentowanych w delegacji, których nazwiska zostały oficjalnie zgłoszone sekretariatowi Parlamentu.

(2) Nikt inny, co dotyczy również asystentów posłów, nie może być członkiem delegacji ani nie może jej towarzyszyć.

(3) Przedstawiciele i urzędnicy innych instytucji wspólnotowych oraz agencji wspólnotowych mogą, za zgodą przewodniczącego delegacji, wziąć udział w pracach delegacji.

Artykuł 14

Postępowanie członków delegacji

Członkowie delegacji przestrzegają następujących zasad:

- a) dokumenty informacyjne sporządzone w imieniu delegacji oraz oświadczenia składane przez mówców wyznaczonych przez delegację do zabrania głosu w sprawie poszczególnych punktów porządku dziennego posiedzenia muszą odpowiadać opiniom i stanowiskom przyjętym przez Parlament w rezolucjach;
- b) w przypadku, gdy posłowie wypowiadają się w imieniu własnym lub swojej grupy, muszą to wyraźnie zaznaczyć;
- c) posłowie ściśle współpracują z przewodniczącym podczas wypełniania obowiązków wyznaczonych delegacji, w szczególności gdy delegacja odbywa posiedzenie poza terytorium Unii Europejskiej.

Artykuł 15

Wspólne oświadczenia i stosunki z prasą

(1) W przypadku stałych delegacji międzyparlamentarnych wyłącznie przewodniczący może brać udział w konferencjach prasowych, wydawać oświadczenia na temat działalności delegacji lub podpisywać dwustronne oświadczenia wspólnie z przewodniczącym delegacji partnerskiej. Oświadczenia takie nie mogą być sprzeczne ze stanowiskiem wyrażonym w rezolucjach przyjętych przez Parlament.

(2) Wspólne komisje parlamentarne oraz komisje współpracy parlamentarnej mogą wydawać zalecenia zgodnie z drugim akapitem art. 214 ust. 1 Regulaminu.

(3) Przewodniczący delegacji nie mogą w kontaktach z osobami trzecimi i prasą wypowiadać się w imieniu Parlamentu, lecz jedynie w imieniu danej delegacji.

Artykuł 16

Uprawnienia przyznane przewodniczącym delegacji na wypadek poważnych, nieprzewidzianych i nieuniknionych zdarzeń

W przypadku wystąpienia poważnych, nieprzewidzianych i nieuniknionych zdarzeń przewodniczący danych delegacji (lub ich przedstawiciele) upoważnieni są do podjęcia wszelkich środków niezbędnych do zapewnienia bezpieczeństwa delegacji i osób towarzyszących, na mocy art. 13, oraz, w razie konieczności, do zapewnienia im jak najszybszego powrotu, przy czym rozumie się, że przewodniczący lub ich przedstawiciele niezwłocznie skontaktują się z właściwymi służbami sekretariatu Parlamentu.

BEZPIECZEŃSTWO DELEGACJI W PAŃSTWACH TRZECICH

Artykuł 17

Zasady regulujące bezpieczeństwo delegacji Parlamentu w państwach trzecich

Bezpieczeństwo delegacji w państwach trzecich musi być zgodne z następującymi zasadami:

- a) zapewnienie bezpieczeństwa delegacji i osobom jej towarzyszącym określonym w art. 13 powinno być traktowane jako priorytet na każdym etapie, tzn. na etapie planowania, składania wniosku o wydanie zezwolenia przez Konferencję Przewodniczących, w trakcie odbywania misji i podczas powrotu delegacji;
- b) po wydaniu delegacji zezwolenia przewodniczący, przy wsparciu sekretariatu, podejmuje wszystkie niezbędne środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa delegacji i towarzyszących jej osób zgodnie z art. 13. Instytucja ponosi w tym względzie pełną odpowiedzialność.

W tym celu do niniejszych postanowień wykonawczych w załączniku IV załącza się protokół w sprawie wystąpienia sytuacji nagłych podczas oficjalnych podróży służbowych poza trzy miejsca pracy, określający procedury, które należy stosować w okresie poprzedzającym misję, w trakcie misji i po jej zakończeniu.

STOSUNKI STAŁYCH DELEGACJI MIĘDZYPARLAMENTARNYCH Z POZOSTAŁYMI ORGANAMI PARLAMENTARNYMI

Artykuł 18
Obowiązki przewodniczących po posiedzeniach międzyparlamentarnych

(1) Przewodniczący delegacji zasadniczo w terminie jednego miesiąca po dacie posiedzenia międzyparlamentarnego przesyłają przewodniczącym Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju oraz wszystkim innym zainteresowanym komisjom lub podkomisjom sprawozdanie z wyników posiedzenia, uzupełnione w razie konieczności o treść ustnych oświadczeń skierowanych do tych komisji. Sprawozdania te mogą zawierać propozycje działań następczych uznanych przez delegację za właściwe.

(2) Na wniosek Konferencji Przewodniczących przewodniczący delegacji mogą przedstawić na posiedzeniu plenarnym oświadczenie dotyczące wyników posiedzenia międzyparlamentarnego.

Artykuł 19
Współpraca między komisjami parlamentarnymi i stałymi delegacjami międzyparlamentarnymi

(1) Podczas przygotowań do posiedzenia międzyparlamentarnego lub misji przewodniczący komisji na wniosek zainteresowanych przewodniczących delegacji przekazują im na piśmie stanowiska polityczne zgodnie z art. 5.

(2) Przewodniczący delegacji zasadniczo w terminie jednego miesiąca po dacie posiedzenia międzyparlamentarnego przesyłają przewodniczącym Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju oraz wszystkim innym zainteresowanym komisjom lub podkomisjom sprawozdanie z wyników posiedzenia, uzupełnione w razie konieczności o treść ustnych oświadczeń skierowanych do tych komisji. Sprawozdania te zawierają propozycje działań następczych uznanych przez delegację za właściwe, a w odpowiednich przypadkach również wkład w proces legislacyjny.

(3) Na wniosek Konferencji Przewodniczących przewodniczący delegacji mogą przedstawić na posiedzeniu plenarnym oświadczenie dotyczące wyników posiedzenia międzyparlamentarnego.

(4) Zgodnie z załącznikiem VI do Regulaminu Parlamentu, sekcje I, II i III Komisja Spraw Zagranicznych i Komisja Rozwoju koordynują prace stałych delegacji międzyparlamentarnych objętych zakresem ich kompetencji, a Komisja Handlu Międzynarodowego pozostaje w kontakcie z właściwymi stałymi delegacjami międzyparlamentarnymi w zakresie gospodarczych i handlowych aspektów stosunków z państwami trzecimi.

(5) Wspólne posiedzenia komisji i delegacji parlamentarnych w miejscach pracy Parlamentu są jak najbardziej pożądane, aby:

- zacieśnić współpracę i umożliwić efekty synergii w odniesieniu do dossier ustawodawczych lub politycznych;
- jak najlepiej wykorzystać łączną wiedzę fachową delegacji na temat państw trzecich przy szczególnym uwzględnieniu wiedzy w zakresie kwestii horyzontalnych będących przedmiotem prac w komisjach;
- zadbać o skuteczne wykorzystanie czasu i innych zasobów.

Artykuł 20

Konferencja Przewodniczących Delegacji

- (1) Konferencja Przewodniczących Delegacji, o której mowa w art. 30 Regulaminu Parlamentu, regularnie rozważa wszelkie kwestie związane z właściwym funkcjonowaniem stałych delegacji.
- (2) W pracach Konferencji Przewodniczących Delegacji mają prawo uczestniczyć przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju oraz Komisji Handlu Międzynarodowego.
- (3) Konferencja Przewodniczących Delegacji przygotowuje projekt półrocznego programu posiedzeń międzyparlamentarnych i delegacji do zgromadzeń wielostronnych, zgodny z harmonogramem wyjazdów, o którym mowa w art. 6, oraz spełniający kryteria określone w art. 8. Projekt ten przedkłada się do zatwierdzenia Konferencji Przewodniczących z odpowiednim wyprzedzeniem przed początkiem półrocznego okresu, którego dotyczy.

POZOSTAŁE DELEGACJE

Artykuł 21 Delegacje ad hoc

(1) W odpowiedzi na nieprzewidziane zdarzenie o istotnym znaczeniu politycznym lub legislacyjnym Konferencja Przewodniczących może, na należycie uzasadniony wniosek grupy politycznej, Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju lub Komisji Handlu Międzynarodowego, zezwolić na wysłanie delegacji ad hoc oraz określić cele, zakres obowiązków, oczekiwany wynik i okres, na który zostaje ona powołana. Delegacje ad hoc składają się zasadniczo z siedmiu członków wyznaczonych dodatkowo w stosunku do członków, o których mowa w art. 12 ust 3, wyznaczonych przez grupy polityczne zgodnie z systemem d'Hondta, który stosuje się także wobec posłów niezrzeszonych. W wyjątkowych okolicznościach i wyłącznie ze względu na należycie uzasadnione przyczyny polityczne Konferencja Przewodniczących może zezwolić na wysłanie delegacji ad hoc liczącej więcej lub mniej niż siedmiu członków. W razie potrzeby delegacje ad hoc wybierają swojego przewodniczącego przed wyjazdem.

- Jeżeli zakres obowiązków delegacji ad hoc dotyczy kraju lub regionu, które podlegają już jednej lub większej liczbie stałych delegacji, członkowie delegacji ad hoc powoływani są, w razie możliwości, spośród członków tych delegacji, jeżeli to zasadne, oraz zainteresowanych komisji.

- W delegacjach ad hoc może brać udział przewodniczący zainteresowanej stałej delegacji. Jeżeli komisja parlamentarna wyznaczyła sprawozdawcę odpowiedzialnego za dany kraj lub kwestię, także on bierze udział w delegacji ad hoc. Jeżeli wspomniany przewodniczący (lub sprawozdawca) należy do grupy politycznej, która nie uzyskała miejsca w delegacji ad hoc zgodnie z systemem d'Hondta, na wniosek zainteresowanej grupy politycznej odpowiednia liczba miejsc dodawana jest automatycznie, a następnie uwzględniana w systemie d'Hondta. Takie automatyczne dodanie przeprowadza grupa polityczna odpowiedzialna za koordynację, bez potrzeby wydawania osobnej decyzji przez Konferencję Przewodniczących.

Zgodnie z załącznikiem VI do Regulaminu Parlamentu, sekcje I, II i III Komisja Spraw Zagranicznych i Komisja Rozwoju koordynują prace delegacji ad hoc objętych zakresem ich kompetencji, a Komisja Handlu Międzynarodowego pozostaje w kontakcie z właściwymi delegacjami ad hoc w zakresie gospodarczych i handlowych aspektów stosunków z państwami trzecimi.

(2) Komisje parlamentarne mogą również przedkładać Konferencji Przewodniczących należycie uzasadnione wnioski o wysłanie delegacji ad hoc:

- na konferencje międzynarodowe;
- na posiedzenia organizacji międzynarodowych, za kontakty z którymi są odpowiedzialne zgodnie z załącznikiem VI do Regulaminu;
- do krajów trzecich, aby spotkać się z wyspecjalizowanymi partnerami w odniesieniu do konkretnych zagadnień związanych z trwającym kalendarzem prawodawczym lub z działaniami kontrolnymi, pod warunkiem że delegacje takie:
 - zajmują się zagadnieniem wchodzącym w zakres odpowiedzialności danej komisji;
 - mają duże znaczenie dla przyszłego rozwoju polityki europejskiej lub przepisów europejskich w danej dziedzinie;
 - pozwalają członkom delegacji na pełny udział w programie z uwzględnieniem obowiązujących przepisów instytucjonalnych;
 - składają się z członków pochodzących z zainteresowanych komisji.

(3) Na zasadzie analogii stosuje się art. 9 i 11, art. 12 ust. 1 i 2, art. 13 i 14, art. 15 ust. 1 i 3 oraz art. 16 i 17.

(4) Po zakończeniu misji ad hoc przewodniczący składa pisemne sprawozdanie Konferencji Przewodniczących oraz w odpowiednich przypadkach zainteresowanym komisjom i informuje w nim, w jakim zakresie cele misji zostały zrealizowane, a w razie potrzeby składa ustne oświadczenie skierowane do zainteresowanych komisji.

POSTANOWIENIA WSPÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 22

Tłumaczenie ustne i pisemne

(1) Na posiedzeniach delegacji obowiązują przepisy Kodeksu postępowania w dziedzinie wielojęzyczności, przyjętego przez Prezydium w dniu 16 czerwca 2014 r.

(2) Dla celów zastosowania niniejszych postanowień wykonawczych języki państw ubiegających się o przystąpienie uważa się za języki urzędowe Unii Europejskiej.

(3) Dokumenty będą tłumaczone na nie więcej niż trzy języki urzędowe wybrane przez daną delegację.

(4) Przewodniczący Parlamentu może żądać zastosowania odstępstw od powyższych postanowień. Decyzja Przewodniczącego jest ostateczna.

Artykuł 23

Podróże i koszty

Posłom przysługuje prawo do podróży lotniczych w klasie biznes oraz zwrotu kosztów za okazaniem biletów. W odniesieniu do zwrotu innych wydatków i wypłacania diet dziennych stosuje się odpowiednio system stosowany w przypadku misji plenarnych.

Artykuł 24
Dane statystyczne

Aby zapewnić Konferencji Przewodniczących możliwość skutecznego monitorowania i oceny działalności delegacji, właściwe służby sekretariatu Parlamentu przedkładają do dnia 1 lutego każdego roku sprawozdanie zawierające dane statystyczne dotyczące podróży odbytych przez posłów na mocy niniejszych postanowień wykonawczych w poprzednim roku kalendarzowym. Dane te obejmują, oprócz szczególnych informacji żądanych przez grupy polityczne, informacje o liczbie i rodzajach misji, liczbie posłów uczestniczących w każdej misji oraz podział składu każdej misji według kryterium przynależności do grupy politycznej.

Artykuł 25
Uchylenie poprzednio obowiązujących postanowień – wejście w życie

- (1) Niniejsza decyzja zastępuje decyzję w sprawie postanowień wykonawczych regulujących pracę delegacji przyjętą przez Konferencję Przewodniczących w dniu 21 września 2006 r., ze zmianami.
- (2) Niniejsza decyzja w ostatnio zmienionej wersji wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia, z wyjątkiem zmian w art. 10, które wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2016 r.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz stałych delegacji międzyparlamentarnych oraz liczba ich członków³

- a) Europa, Bałkany Zachodnie i Turcja** Delegacja do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE–Była Jugosłowiańska Republika Macedonii: 13 członków;
Delegacja do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE–Turcja: 25 członków;
Delegacja do spraw stosunków ze Szwajcarią i Norwegią, do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE–Islandia oraz do Wspólnej Komisji Parlamentarnej Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG): 17 członków;
Delegacja do Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Serbia: 15 członków;
Delegacja do Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Albania: 14 członków;
Delegacja do Parlamentarnego Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia UE–Czarnogóra: 14 członków;
Delegacja do spraw Stosunków z Bośnią i Hercegowiną oraz Kosowem: 13 członków⁴;
- b) Rosja oraz kraje Partnerstwa Wschodniego** Delegacja do Komisji Współpracy Parlamentarnej UE–Rosja: 31 członków;
Delegacja do Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE–Ukraina: 16⁵ członków;
Delegacja do Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE–Mołdawia: 14⁶ członków;
Delegacja do spraw Stosunków z Białorusią: 12 członków;
Delegacja do Komisji Współpracy Parlamentarnej UE–Armenia i UE–Azerbejdżan oraz do Komisji Parlamentarnej Stowarzyszenia UE–Gruzja: 18 członków⁷;
- c) Maghreb, Maszrek, Izrael i Palestyna**
Delegacje do spraw Stosunków z:
– Izraelem: 18 członków;
– Palestyną: 18 członków⁸;
– Państwami Maghrebu i Unią Maghrebu Arabskiego: 18 członków;
– Państwami Maszreku: 18 członków;
- d) Półwysep Arabski, Irak i Iran**

³Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lipca 2014 r. w sprawie składu liczbowego delegacji międzyparlamentarnych (P8_TA(2014)0005).

⁴ Zadaniem wspomnianej delegacji jest podtrzymywanie dialogu politycznego na szczeblu parlamentarnym pomiędzy UE a Bośnią i Hercegowiną, zgodnie z dotychczasową praktyką stosowaną w tym regionie (decyzja Konferencji Przewodniczących z dnia 2 lipca 2015 r. w wyniku wejścia w życie w dniu 1 czerwca 2015 r. Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Bośnią i Hercegowiną).

⁵ Nazwę zaktualizowano w wyniku podpisania Układu o stowarzyszeniu między UE a Ukrainą (Dz.U. L 161, 29.5.2014, s. 3), który jest tymczasowo i częściowo stosowany od dnia 1 listopada 2014 r. i zastąpił umowę o partnerstwie i współpracy UE-Ukraina.

⁶ Nazwę zaktualizowano w wyniku podpisania Układu o stowarzyszeniu między UE a Mołdawią (Dz.U. L 260, 30.8.2014, s. 4), który jest tymczasowo i częściowo stosowany od dnia 1 września 2014 r. i zastąpił umowę o partnerstwie i współpracy UE-Mołdawia.

⁷ Nazwę zaktualizowano w wyniku podpisania Układu o stowarzyszeniu między UE a Gruzją (Dz.U. L 261, 30.8.2014, s. 4), który jest tymczasowo i częściowo stosowany od dnia 1 września 2014 r. i zastąpił umowę o partnerstwie i współpracy UE-Gruzja. *Delegacja do Parlamentarnego Komitetu Stowarzyszenia UE-Gruzja została powołana jako specjalna wyodrębniona delegacja w ramach istniejącej delegacji (decyzja Konferencji Przewodniczących z dnia 8 stycznia 2015 r.).*

⁸ Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 września 2015 r. w sprawie nazwy delegacji międzyparlamentarnej (P8_TA-(2015)0297).

Delegacje do spraw Stosunków z:

- Państwami Półwyspu Arabskiego: 15 członków;
- Irakiem: 8 członków;
- Iranem: 12 członków;

e) Ameryka Północna, Środkowa i Południowa

Delegacje do spraw Stosunków z:

- ze Stanami Zjednoczonymi: 58 członków;
- z Kanadą: 16 członków;
- z Federacyjną Republiką Brazylii: 14 członków;
- z Państwami Ameryki Środkowej: 15 członków;
- z Państwami Wspólnoty Andyjskiej: 12 członków;
- z Mercosurem: 19 członków;

Delegacja do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE–Meksyk: 14 członków;

Delegacja do Wspólnej Komisji Parlamentarnej UE–Chile: 15 członków;

Delegacja do Komisji Parlamentarnej CARIFORUM–UE: 15 członków;

f) Azja/Pacyfik

Delegacje do spraw Stosunków z:

- Japonią: 24 członków;
- Chińską Republiką Ludową: 37 członków;
- Indiami: 24 członków;
- Afganistanem: 8 członków;
- Państwami Azji Południowej: 15 członków;
- Państwami Azji Południowo-Wschodniej i Stowarzyszeniem Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN): 26 członków;
- Półwyspem Koreańskim: 12 członków;
- Australią i Nową Zelandią: 12 członków;

Delegacja do Komisji Współpracy Parlamentarnej UE–Kazachstan, UE–Kirgistan, UE–Uzbekistan i UE–Tadżykistan oraz do spraw Stosunków z Turkmenistanem i Mongolią: 19 członków;

g) Afryka

Delegacje do spraw Stosunków z:

- Republiką Południowej Afryki: 16 członków;
- Parlamentem Panafrykańskim: 12 członków;

h) zgromadzenia wielostronne

Delegacja do Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE: 78 członków;

Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Unii dla Śródziemnomorza: 49 członków;

Delegacja do Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego: 75 członków;

Delegacja do Zgromadzenia Parlamentarnego Euronest: 60 członków;

Delegacja do spraw Stosunków ze Zgromadzeniem Parlamentarnym NATO: 10 członków;

ZAŁĄCZNIK II

Przykład wspólnej komisji parlamentarnej

Układ ustanawiający stowarzyszenie pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Chile – Akt końcowy

Dziennik Urzędowy L 352 z 30.12.2002, s. 3–1450

Artykuł 9

Parlamentarna Komisja Stowarzyszeniowa

1. Niniejszym ustanawia się Parlamentarną Komisję Stowarzyszeniową. Stanowi ona forum spotkań i wymiany poglądów dla posłów Parlamentu Europejskiego i parlamentarzystów Chilijskiego Kongresu Narodowego (Congreso Nacional de Chile). Komisja ustala harmonogram swoich posiedzeń.
2. Parlamentarna Komisja Stowarzyszeniowa składa się z posłów Parlamentu Europejskiego i parlamentarzystów Chilijskiego Kongresu Narodowego (Congreso Nacional de Chile).
3. Parlamentarna Komisja Stowarzyszeniowa ustanawia własny regulamin.
4. Parlamentarnej Komisji Stowarzyszeniowej przewodniczy na przemian przedstawiciel Parlamentu Europejskiego i przedstawiciel Chilijskiego Kongresu Narodowego (Congreso Nacional de Chile), zgodnie z jej regulaminem.
5. Parlamentarna Komisja Stowarzyszeniowa może żądać od Rady Stowarzyszenia właściwych informacji dotyczących wprowadzania w życie niniejszego Układu, a Rada Stowarzyszenia przekazuje Parlamentarnej Komisji Stowarzyszeniowej żądane informacje.
6. Parlamentarna Komisja Stowarzyszeniowa jest informowana o decyzjach i zaleceniach Rady Stowarzyszenia.
7. Parlamentarna Komisja Stowarzyszeniowa może wydać zalecenia dla Rady Stowarzyszenia.

ZAŁĄCZNIK III

Przykład parlamentarnej komisji współpracy

Umowa o partnerstwie i współpracy ustanawiająca partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską – Protokół 1 w sprawie ustanowienia grupy kontaktowej ds. węgla i stali – Protokół 2 w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej na rzecz prawidłowego stosowania przepisów celnych – Akt końcowy – Wymiana pism – Protokół podpisania umowy

Dziennik Urzędowy L 327 z 28.11.1997, s. 3–69

Artykuł 95

Niniejszym ustanawia się Komisję Współpracy Parlamentarnej. Komisja ustala harmonogram swoich posiedzeń.

Artykuł 96

1. Komisja Współpracy Parlamentarnej składa się z posłów Parlamentu Europejskiego oraz parlamentarzystów Federalnego Zgromadzenia Federacji Rosyjskiej.
2. Komisja Współpracy Parlamentarnej ustanawia własny regulamin.
3. Komisji Współpracy Parlamentarnej przewodniczy na przemian poseł Parlamentu Europejskiego i parlamentarzysta Federalnego Zgromadzenia Federacji Rosyjskiej, zgodnie z regulaminem.

Artykuł 97

Komisja Współpracy Parlamentarnej może żądać od Rady Współpracy właściwych informacji dotyczących wprowadzania w życie niniejszej Umowy, a Rada Współpracy przekazuje komisji żądane informacje.

Komisja Współpracy Parlamentarnej jest informowana o zaleceniach Rady Współpracy.

Komisja Współpracy Parlamentarnej może wydać zalecenia dla Rady Współpracy.

ZALĄCZNIK IV

PROTOKÓŁ W SPRAWIE WYSTĄPIENIA SYTUACJI AWARYJNYCH PODCZAS OFICJALNYCH PODRÓŻY SŁUŻBOWYCH POZA TRZY MIEJSCA PRACY⁹

Artykuł 1: Przedmiot protokołu

Protokół dotyczy wszystkich sytuacji awaryjnych występujących podczas:

- a) podróży służbowych, określonych w art. 10 ust. 1 lit. a) oraz art. 10 ust. 2 i 2a Przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego, poza trzy miejsca pracy Parlamentu i na którą przewodniczący, Konferencja Przewodniczących lub Prezydium wyrazili zgodę;
- b) oficjalnych podróży służbowych grup politycznych Parlamentu Europejskiego, na wniosek zainteresowanych grup politycznych.

Artykuł 2: Opis sytuacji awaryjnych objętych protokołem

Sytuacja awaryjna to każda sytuacja zagrażająca integralności cielesnej lub bezpieczeństwu osób i wymagająca natychmiastowej reakcji. Sytuacja ta może wynikać między innymi z:

- działań wojennych, terrorystycznych, przestępczych lub innych aktów o wrogim charakterze;
- klęsk żywiołowych;
- wypadków prowadzących do powstania szkód fizycznych lub materialnych;
- poważnych problemów zdrowotnych wymagających nagłej interwencji medycznej i/lub natychmiastowej hospitalizacji.

Artykuł 3: Stworzenie jednostki kryzysowej

Sytuacjami awaryjnymi, takimi jak te określone w art. 2 niniejszego protokołu, zarządza jednostka kryzysowa stworzona w tym celu przez sekretarza generalnego. Jednostka ta składa się z przedstawicieli służb mających uruchamiać niezbędne środki w zależności od rodzaju sytuacji kryzysowej i podejmuje działania automatycznie po wystąpieniu sytuacji awaryjnej w celu zapewnienia pomocy i – w stosownym przypadku – powrotu uczestników.

Artykuł 4: Sporządzanie i publikowanie listy osób uczestniczących w podróżach służbowych

(1) Dane dotyczące zatwierdzonych przez właściwy organ podróży służbowych, o których mowa w art. 1 niniejszego protokołu, oraz wyznaczonych uczestników są przechowywane w centralnej bazie danych i regularnie aktualizowane w miarę pojawiających się zmian.

⁹ A także, przez analogię, wyjazdy posłów zatwierdzone przez odpowiedni organ Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE, zgodnie z obowiązującymi w nim zasadami.

(2) W przypadku określonego w art. 1 wyjazdu posła, któremu nie towarzyszy urzędnik lub inny pracownik Parlamentu, organy administracyjne odpowiedzialne za tę podróż służbową upewniają się, że poseł ten figuruje na wspomnianej liście i że przekazano mu informacje dotyczące numeru awaryjnego.

(3) Sekretarz generalny wyznacza dział odpowiedzialny za uaktualnianie wspomnianej centralnej bazy danych.

Artykuł 5: Sesje informacyjne na temat sytuacji awaryjnych

(1) Regularnie organizowane są sesje informacyjne na temat sytuacji awaryjnych w celu poprawy aspektów bezpieczeństwa podczas przygotowywania wyjazdów oraz wyrobienia u urzędników i innych pracowników Parlamentu zdolności do przewidywania i oceny sytuacji awaryjnych oraz postępowania w takich sytuacjach.

(2) Szkolenie w tym zakresie jest obowiązkowe dla pracowników działów odpowiedzialnych za organizowanie wyjazdów, a także dla personelu wyznaczonego do towarzyszenia posłom. W związku z wyjazdami do krajów, gdzie bezpieczeństwo jest uważane za zagrożone, organizuje się specjalne szkolenia.

(3) Do udziału w sesjach informacyjnych zapraszani są odnośni posłowie. Istnieje również możliwość zorganizowania specjalnych sesji informacyjnych dla posłów (w szczególności dla przewodniczących lub posłów kierujących delegacjami).

Artykuł 6: Wniosek w sprawie udzielenia zezwolenia

(1) Dla wszystkich oficjalnych wyjazdów służbowych do krajów spoza Unii Europejskiej Dyrekcja Generalna ds. Polityki Zewnętrznej opracowuje ocenę bezpieczeństwa w kraju będącym celem podróży.

(2) Każdy przekazany właściwym organom wniosek w sprawie udzielenia zezwolenia na odbycie wyjazdu służbowego do kraju lub krajów, w których poziom zagrożenia bezpieczeństwa posłów lub personelu jest oceniany jako potencjalnie wysoki, musi zawierać orientacyjną ocenę tych zagrożeń. Procedura ta ma zastosowanie do wyjazdów ujętych w rocznych programach działalności delegacji międzyparlamentarnych i delegacji komisji parlamentarnych, a także wyjazdów, które są przedmiotem specjalnych wniosków o udzielenie zezwolenia, lub wyjazdów ad hoc.

Artykuł 7: Sporządzenie dossier oceny zagrożeń

Przed każdą oficjalną podróżą służbową poza terytorium Unii Europejskiej dyrekcja generalna, sekretariat organu politycznego lub grupy politycznej odpowiedzialnej za ogólną organizację wyjazdu, dalej zwany właściwym organem administracyjnym, dba o to, aby przygotowano:

(1) dossier oceny zagrożeń – politycznych, kryminalnych lub naturalnych – w miejscu lub w miejscach przeznaczenia w postaci dokumentu zawierającego:

- ogólną analizę zagrożeń w danym kraju lub krajach, opartą na różnorodnych źródłach informacji pochodzących w szczególności z instytucji europejskich i/lub organizacji międzynarodowych;
- konkretną i szczegółową analizę sytuacji w miejscu lub w miejscach przeznaczenia, sporządzoną w oparciu o informacje przekazane przez miejscowych przedstawicieli instytucji europejskich i/lub organizacji międzynarodowych, a także przez władze lokalne, regionalne czy krajowe danego kraju lub danych krajów;

- (2) dossier oceny ryzyka może być w stosownym przypadku uzupełnione specjalistycznymi informacjami – w tym poufnymi – zebranymi przez Dyрекcję ds. Bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego, a także opiniami na temat środków bezpieczeństwa, jakie należy podjąć;
- (3) jeżeli będzie tego wymagała sytuacja, dossier oceny zagrożeń będzie zawierało zalecenia sanitarne wystosowane przez służby medyczne;
- (4) dossier musi również zawierać wnioski w sprawie udzielenia zezwolenia na wyjazd, o którym mowa w art. 6, skierowany do właściwego organu w związku z podróżą służbową zaplanowaną do krajów o wysokim stopniu zagrożenia.

Artykuł 8: Utworzenie dossier operacyjnego/dotyczącego postępowania w sytuacjach awaryjnych

Przystępując do organizowania jakiegokolwiek podróży służbowej, właściwy organ administracyjny musi sporządzić dossier zawierające ogół informacji dotyczących warunków podróży i jej uczestników, tj.:

- kompletny program zawierający miejsca pobytu i ich dane kontaktowe;
- listę wszystkich planowanych uczestników;
- szczegółowe informacje o uczestnikach: zeskanowane kopie paszportów/dowodów tożsamości wprowadzone do już istniejących w Parlamencie baz danych i/lub do przyszłej zabezpieczonej bazy danych, trasę podróży, numery telefonów komórkowych, osobę kontaktową na wypadek sytuacji awaryjnych. Dla każdego uczestnika sporządza się poufną kartę zawierającą wszystkie potrzebne dane na wypadek sytuacji wymagającej nagłej interwencji medycznej lub hospitalizacji (karta ta jest przechowywana zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych i życia prywatnego, obowiązującymi w Parlamencie). W razie odmowy przekazania tych informacji lub ich nieprzekazania, albo też w przypadku gdy informacje te okażą się niekompletne lub niedokładne, odpowiedzialność ponoszą uczestnicy;
- dla państw Unii Europejskiej – dane kontaktowe biura informacyjnego Parlamentu Europejskiego oraz biura informacyjnego Komisji Europejskiej (ze wskazaniem osób kontaktowych);
- dla państw spoza Unii Europejskiej – dane kontaktowe ambasady Unii Europejskiej w miejscu lub w miejscach podróży (ze wskazaniem osób kontaktowych);
- dane kontaktowe ambasad i konsulatów państw członkowskich w miejscu lub w miejscach przeznaczenia.

Artykuł 9: Przekazywanie informacji

- (1) Wymienione dokumenty są przekazywane sekretarzowi generalnemu najpóźniej na trzy dni robocze przed wyjazdem, a w nagłych przypadkach w możliwie najkrótszym terminie po otrzymaniu zgody, z zastrzeżeniem zmian w ostatniej chwili. Po ich przekazaniu zawarte w nich informacje są aktualizowane w miarę następujących zmian.
- (2) Właściwy organ niezwłocznie informuje sekretarza generalnego – również podczas podróży i w trakcie całego wyjazdu – o wszelkich zdarzeniach mających wpływ na sporządzoną wcześniej analizę ryzyka.

Artykuł 10: Obowiązkowe wyposażenie

Obecny na miejscu sekretariat organizatora podróży służbowej:

- dysponuje sprzętem telefonicznym i informatycznym umożliwiającym mu nawiązanie w każdej chwili kontaktu z sekretariatem generalnym Parlamentu Europejskiego, a zwłaszcza ze stworzoną przez sekretarza generalnego jednostką kryzysową.

Artykuł 11: Procedury postępowania w sytuacjach awaryjnych obowiązujące urzędników i innych pracowników organizujących na miejscu podróże służbową

W sytuacjach awaryjnych urzędnicy i inni pracownicy organizujący na miejscu podróże służbową:

(1) pod kierunkiem przewodniczącego lub posła kierującego delegacją parlamentarną, starając się jednocześnie chronić zdrowie i bezpieczeństwo osób, podejmują natychmiastowe działania przewidziane dla określonej sytuacji awaryjnej, zależnie od jej rodzaju i miejsca jej wystąpienia. W szczególności, jeśli wymaga tego sytuacja, zwracają się o pomoc do władz krajowych, do ambasady Unii Europejskiej i/lub do ambasad i konsulatów państw członkowskich w odnośnym państwie;

(2) jak najszybciej nawiązują kontakt z jednostką kryzysową w sekretariacie generalnym Parlamentu Europejskiego za pośrednictwem całodobowego numeru awaryjnego uruchomionego do tych celów, zależnie od dostępności środków komunikacji, lub też wysyłając wiadomość elektroniczną bądź faks na podany adres lub numer kontaktowy;

(3) postępują zgodnie z poleceniami i instrukcjami przekazanymi przez jednostkę kryzysową powołaną przez sekretarza generalnego (art. 3 niniejszego protokołu).

Artykuł 12: Wsparcie ze strony Parlamentu

Parlament bierze na siebie odpowiedzialność za wszelkie decyzje – logistyczne, finansowe, dotyczące zdrowia lub bezpieczeństwa – mające na celu ochronę integralności cielesnej uczestników delegacji, podjęte przez urzędnika zapewniającego koordynację na miejscu w oczekiwaniu na nawiązanie kontaktu z jednostką kryzysową.

Podczas tych działań odnośny urzędnik wykazuje się należytą starannością stosownie do okoliczności związanych z sytuacją awaryjną oraz postępuje w sposób ostrożny i odpowiedzialny.

Artykuł 13: Sporządzenie sprawozdania z sytuacji awaryjnej

W przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnej jednostka kryzysowa na bieżąco informuje gabinet sekretarza generalnego i sporządza sprawozdanie z rozwoju sytuacji awaryjnej, tak by sekretarz generalny mógł przekazać informacje odnośnym organom politycznym.

Artykuł 14: Przegląd protokołu

Niniejszy protokół zostanie w razie potrzeby poddany przeglądowi 12 miesięcy po jego wejściu w życie w celu dokonania koniecznych zmian w świetle zaistniałych sytuacji awaryjnych.